

Banát říjen 2009

URL

www.quadmania.cz/forum-detail/?ft=2312&fid=13

Autor
Točín

Publikováno: 05.04.2010 22:46:36

BANÁT – podzim 2009 na čtyřkolkách. Původní plán zmapovat na čtyřkolkách krajinu rumunského Banátu, se zrodil v létě při družném rozhovoru s Rodem na jeho motokrosovo-čtyřkolkové trati ve Velkých Heralticích. Jelikož mně se plánovaný termín zhroutil z pracovních důvodů, jeli nakonec Rod a jeho půvabná žena Renata sami jako předsunutá hlídka. Vrátili se nadšení, plní zážitků a s hotovým plánem jet tam znovu na podzim. Mé protesty, že v říjnu jsou již krátké dny a mizerné počasí byly přebity argumenty místních, že v Banátu, který je poměrně hodně jižněji než ČR je v říjnu jako u nás v září a zima přichází až po Novém roce. Fajn, v říjnu už nikdo normálně neřeší chaty, zahrádky a rodinné dovolené, takže ideální termín. A skutečně ze všech oslovených kamarádů neměl nikdo závažný problém a všichni potvrdili účast. Zbývalo se domluvit kdo kdy s kým, naložit čtyřkolky a vyrazit. Sraz u Františka v Gerníku. Cesta probíhala hladce až do Szegedu, jehož centrum bylo totálně rozkopané a bez značených objížděk, takže jsem dal gipce příkaz navigovat nejkratší trasou na Cenad a po chvíli točení se po okreskách jsem skončil čumákem v řece. Nejkratší trasa mne dovedla k přivozu. Rázem jsem zchudnul o 4 Eura a málem jsem si to musel i sám odkormidlovat, protože když jsem zvědavým maďarským lodníkům sdělil cenu čtyřkolek na hangru, měli blízko k smrti. Cesta do Moldova Nou proběhla bez dalších dobrodružství. Příjezd do Gerníku z Moldovy je zajímavý tím, že projíždíte areálem bývalého rudného dolu a logicky si myslíte že jste špatně, ale než si stačíte najít místo na otočení, je tu závora a silnice pokračuje. Druhá varianta je sice kratší, ale vede přímo proti vrstevnici po kameňáče, na které Petr s Octávkou a vozíkem nechal přední pneumatiky a vzdal to cca 1,5km před cílem a musel se vrátit k dolu. Suma sumárum 50 km zajíždka a gumy v pr ... Kdo čeká v Gerníku komfort, ten se načeká ! Ale to jsme věděli. Takže pronájem venkovského domku s kuchyní a dvěma místnostmi s kachláky na dřevo za 100,-Kč na osobu a noc bylo v pohodě. Jen ta polorozpadlá kadibudka na dvoře byla pro tolik lidí trochu malá a jáma pod ní se docela rychle plnila ! Neděle proběhla ve znamení příjezdů účastníků a počasí střídavě oblačno, místy dešť. V pondělí se potvrdilo, že stačí dát klukům hračku a prostor a máte je z krku, nezávisle na věku. Hektarové odkaliště zmíněného dolu plné jemného písku a k tomu strmé hluboké rigoly a byl program na půl dne. Laskavé slunce dávalo vyniknout počínajícímu zbarvení okolních listnatých lesů a my s důvěrou vyhlíželi dny příští netuše, že je to slunce poslední. V noci přišel liják a ráno (úterý) mžilo, ale zdálo se, že se slunce má snahu probít, takže touha po zážitcích zvítězila a všichni vyrazili do kopců. Brzy se ukázalo, že Křížákův zadohrab má své limity a bude nutno při výběru trasy brát na to ohled. Takže jsme se rozdělili na skupinu Křížákových kamarádů, která jela po lesních cestách a ostatní, kteří do místa smlouveného cíle mířili vzdušnou čarou přes hřebeny. Zhruba po hodině nám příroda dala jasně najevo, že nám rozhodně žádnou selanku nedopřeje. Nefalšovaná sněhová bouře a ostrý severák nás čekaly přímo na hřebenech ! Do nižších poloh jsem už sjížděl ve stupačkách, protože tvrzení prodejce firmy Worker z Vítkova, že můj speciální čtyřkolkový komplet je nepromokavý se

ukázalo jako holý podraz. Doslova jsem seděl ve studeném rybníku a když jsem svěsil ruce podél těla, tak mi z rukávů vytekly litry ledové vody. K jednoduchému úkonu rozepnutí kalhot jsem musel zmobilizovat veškeré soustředění, jak se mi zimou klepaly ruce. Navíc druhá skupina do místa „B“ ani nedorazila, takže jsme se po půl hodině čekání vydali v protisměru jejich trasou. Můj veliký dík a vděčnost celé rodiny patří Rostovi, který mi zachránil zdraví ne-li život zapůjčením vyhřívané vesty. Zpáteční cestou jsme se probíjeli již docela slušnou vrstvou čerstvého mokrého sněhu. Jelením skokem jsem se po příjezdu do Gerníku přemístil ze čtyřkolky přímo k peci u místního pekaře a konečně roztál. Druhá skupina dorazila nekompletní, protože Rodovi se nějak cestou podařilo rozhodit geometrii na svém Kymku a sám zdecimovaný nepřízní počasí našel azyl u starosty Carunari a čekal zda jej odveze svým v tu chvíli jediným použitelným autem (Patrol). Jelikož venkované jsou pohostinní, slivovice všudypřítomná a mně to trvalo zhruba dvě hodiny, výsledek je jasný. Večer jsme v hospodě sčítali utržené šrámy : Rodolfo – rozhozený předek (Kymco 500), Piškot – rozpadlý variátor (Suzuki Eiger), Já – ulomené přední rameno (Bombardier 400), Petr – probroušená hadice brzdy (Gladiátor), Rosta – kloub řízení (Can Am 800 LTD). Nicméně stále ještě zbývalo dost pojízdných strojů a Rostův se podařilo opravit. Bez ztráty kytičky zůstali Aleš (Renegade 800), Petr (Outlander Max 800) a Jirka. Příští den jsem s Patrolem sbíral po horách ty nepojízdné, kde je jejich majitelé zanechali a cestu si statečně prořezával, protože tentokrát příroda překvapila nejen nás, ale i sebe. Listnaté lesy, které nestačily ani zežloutnout, natož shodit listy, byly druhý den polámané a těžko průjezdné. Setkání s námi bylo zážitkem i pro místního lesníka, jehož Dacia Double Cab na letních gumách nejezdí lesem ani v létě tak rychle jako v blátě a sněhu za Patrolem. Po zbytek týdne jsem upřednostnil osvědčeného Patrola, který mne a další pasažéry spolehlivě vyvezl v suchu a teple do dalších českých vesnic rumunského Banátu, kde jsme v místních školách předali dárky o které si před naším odjezdem z Čech napsali. Nádherný den jsme prožili třeba v Eibentále, kde se nám věnovala paní učitelka Nanyinka Herrmannová. Dověděli jsme se spoustu zajímavých informací, navštívili uzavřený a životu nebezpečný antracitový důl na jehož haldách našel Rodolfo dokonce nějaké fosilie a inspirovali se pro další návštěvu tohoto rázovitého kraje. Silně na mne zapůsobilo nejnávšně položené Rovensko, kde prakticky z každé chalupy jsou překrásné výhledy do kraje. Do Rovenska v tu chvíli bylo možné dojet jen s pohonem 4x4, ale projet jím ani tak. Vrstva sněhu byla příliš vysoká a navíc uprostřed jediné komunikace trčel opuštěný zapadlý dřevěný pluh, který koně dál nedohály. Tak jsme se prošli „ z horního do dolního „ a naopak a vrátili se dolů stejnou cestou. Romantické duše a krajináře nemůže nezaujmout horská vesnička Bígr. Po týdenním pobytu jsme odjížděli s pocity různorodými, neboť neklaplo vše podle našich představ a s barelem banátské slivovice, kterou jen kvůli nám František vypálil na 55. Chcete-li ochutnat, zastavte se u Roda ve Velkých Heralticích na trati, ale neručím, že ještě bude. Kdyby nic jiného, aspoň si zajezdíte v pěkném areálu. Zapsal : Henry - Točin.

cort 06.04.2010 19:01:48

Pošli to Matějovi (<http://www.quadmania.cz/uzivatel/?uid=58337>) i s fotkama, by na quadmání mohl vyjít po dlouhé době kloudný článek. Ty články, jak se honěj dokolečka někde po mezi už jsou nuda. (u) :-P ;-)

007profík 06.04.2010 22:43:17

to je román : :lol: Budu to číst dětem ke spaní :lol: :lol:

-ROMAN- 03.05.2010 20:40:21

Moc pěkné počteníčko (y)

Rezňa- 03.05.2010 21:47:10

Dnes to už nesithnu ale přečtu :-) Jak už někdo psal, pošli to KTMatějovi a ten to hodí jako článek.

Marinemen 04.05.2010 22:22:09

Banát – duben 2010 Ahoj všem Takže kamarádi kolkáři,moc se na tomto fóru nevyjadřuji,spíš to sleduji ale nedá mě to než se s váma podělit o zážitky z týdenní cesty na kolkách,motorkách a jedním tréňákem po Banátu. Vyráželi jsme v neděli ze Sv.Heleny,na celý týden se vším hegěšem. První trasa vedla na vesnici Rovenská, pak jsme pokračovali dál na Bígr a Eibentál. Na Bígr jsme museli jet nadvakrát, tolik stromů,povalených větrem přes cestu jako ten den jsme asi nikdy v životě nepořezali. Skončili jsme v půl čtvrtý odpoledne u 10m závalu ze stržené stráně kam se i kamzík bál vylézt. Nakonec padlo rozhodnutí vrátit se do Rovenské a zkusit to jinudy. Nutno podotknout že s náma jela Toyota s kuchyní a tak jsme museli volit trochu „schůdnější“ cesty. Třetí den se nám povedlo najít trasu na Bígr ,jelo se tam po něčem co bylo v mapě značené jako silnice ale ve skutečnosti to byla polní cesta,zvolna přecházející v horskou pěšinu. To ale zřejmě nevadí místním dřevařům, aby po těchto minikomunikacích nejezdili s nákladákama dřeva, jeden vezl kmen co měl průměr no 2,5 m (fakt,nekecám!!!!) Cesta nakonec skončila v lese a dál jsme se zase prodírali polomama a jinýma specialitami. Nakonec jsme ale do Bígru dojeli, utábořili jsme se na plácku nad vesnicí a kochali se nádherným výhledem. Doporučuji navštívit místní krámk a zároveň hospůdku,paní je moc sympatická a milá, místní tam k nám byli moc přívětiví . Ve středu jsme pokračovali na Eibentál, cesta je tam taky moc pěkná, jen vesnice se nám moc nelíbila je zařízlá mezi strmými kopci a my máme raději rozhled. Zpátky do Heleny jsme se vraceli trochu jinou cestou , z Borovici po břehu Dunaje do Gerníku a pak do Heleny,kam jsme dorazili v pátek večer. Následovala už jen smutná cesta domů a povzdech že se sem zase někdy musíme podívat. Abych to shrnul. V Rumunsku se dá nádherně zajezdit v terénu ale musíme se tam chovat s respektem k místním obyvatelům,kteří pokud tam nebudeme dělat bordel ve vesnicích a jezdit po zasetých polích (viděli jsme tam nějaké stopy od motorek) atd. nás tam rádi uvidí. Přespat se dá v okolí českých vesnic buď ve stanu a nebo si za cca 150,- Kč na osobu /den zaplatit spaní v domečku. My jsme vozili všechny věci s sebou vč. jídla a tak jsme raději volili lehčí trasy,jeli jsme si udělat dovču a ne trhat kolky a tréňák na kusy. Takže všem Rumunsko doporučuji, je mějte na paměti že se sem budete chtít jistě vrátit.

Marinemem 04.05.2010 22:22:11

Banát – duben 2010 Ahoj všem Takže kamarádi kolkáři,moc se na tomto fóru nevyjadřuji,spíš to sleduji ale nedá mě to než se s váma podělit o zážitky z týdenní cesty na kolkách,motorkách a jedním tréňákem po Banátu. Vyráželi jsme v neděli ze Sv.Heleny,na celý týden se vším hegěšem. První trasa vedla na vesnici Rovenská, pak jsme pokračovali dál na Bígr a Eibentál. Na Bígr jsme museli jet nadvakrát, tolik stromů,povalených větrem přes cestu jako ten den jsme asi nikdy v životě nepořezali. Skončili jsme v půl čtvrtý odpoledne u 10m závalu ze stržené stráně kam se i kamzík bál vylézt. Nakonec padlo rozhodnutí vrátit se do Rovenské a zkusit to jinudy. Nutno podotknout že s náma jela Toyota s kuchyní a tak jsme museli volit trochu „schůdnější“ cesty. Třetí den se nám povedlo najít trasu na Bígr ,jelo se tam po něčem co bylo v mapě značené jako silnice ale ve skutečnosti to byla polní cesta,zvolna přecházející v horskou pěšinu. To ale zřejmě nevadí místním dřevařům, aby po těchto minikomunikacích nejezdili s nákladákama dřeva, jeden vezl kmen co měl průměr no 2,5 m (fakt,nekecám!!!!) Cesta nakonec skončila v lese a dál jsme se zase prodírali polomama a jinýma specialitami. Nakonec jsme ale do Bígru dojeli, utábořili jsme se na

plácku nad vesnicí a kochali se nádherným výhledem. Doporučuji navštívit místní krámk a zároveň hospůdku,paní je moc sympatická a milá, místní tam k nám byli moc přívětiví . Ve středu jsme pokračovali na Eibentál, cesta je tam taky moc pěkná, jen vesnice se nám moc nelíbila je zařízlá mezi strmými kopci a my máme raději rozhled. Zpátky do Heleny jsme se vraceli trochu jinou cestou , z Borovici po břehu Dunaje do Gerníku a pak do Heleny,kam jsme dorazili v pátek večer. Následovala už jen smutná cesta domů a povzdech že se sem zase někdy musíme podívat. Abych to shrnul. V Rumunsku se dá nádherně zajezdit v terénu ale musíme se tam chovat s respektem k místním obyvatelům,kteří pokud tam nebudeme dělat bordel ve vesnicích a jezdit po zasetých polích (viděli jsme tam nějaké stopy od motorek) atd. nás tam rádi uvidí. Přespat se dá v okolí českých vesnic buď ve stanu a nebo si za cca 150,- Kč na osobu /den zaplatit spaní v domečku. My jsme vozili všechny věci s sebou vč. jídla a tak jsme raději volili lehčí trasy,jeli jsme si udělat dovču a ne trhat kolky a tréňák na kusy. Takže všem Rumunsko doporučuji, je mějte na paměti že se sem budete chtít jistě vrátit.

Marinemen 04.05.2010 22:25:15

Já se omlouvám ale nějak se mě "povedlo" poslat sem ten článkuček 2x.Může admin jeden smazat?

007profík 04.05.2010 22:37:39

jsou někde fotky?

Marinemen 04.05.2010 22:40:50

Zatím ne vrátili jsme se v neděli odpoledne,v pondělí hrr do háku,prostě nebyl čas
hops01 01.07.2010 20:05:59

[quote]Marinemen>Zatím ne vrátili jsme se v neděli odpoledne,v pondělí hrr do háku,prostě nebyl čas[/quote> hod sem chlape nějaký foto, at taky s toho něco máme :-D :-D :-D :-D